

Sygn. akt I 1 C 1213/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) S.A. w G.**

przeciwko: **D. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. S. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 1.041 zł 59 gr (jeden tysiąc czterdzieści jeden złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz odsetkami od następujących kwot:

- a) od kwoty 53 zł 05 gr ustawowymi za okres od dnia 14 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- b) od kwoty 223 zł 16 gr ustawowymi za okres od dnia 13 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- c) od kwoty 34 zł 39 gr ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
- d) od kwoty 312 zł 57 gr ustawowymi za okres od dnia 10 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- e) od kwoty 418 zł 42 gr ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 390 zł 30 gr (trzysta dziewięćdziesiąt złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Przedmiotowym pozwem powód (...) S.A w G. wystąpił z żądaniem zasądzenia od pozwanego D. S. kwoty 1.041,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot i dat w pozwie wskazanych i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczał pozwanemu energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie, w związku z czym wystawił faktury wymagalne w okresie od lipca 2015 r do stycznia 2016 r., które nie zostały przez pozwanego uregulowane. Powód podał też, że żądana kwota obejmuje kwotę 34,39 zł z tytułu opłaty od skierowanego do pozwanego wezwania do zapłaty.

Wydany w sprawie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty został zaskarżony w drodze sprzeciwu w całości. W treści sprzeciwu, reprezentujący pozwanego pełnomocnik będący adwokatem, wniósł o oddalenie powództwa, z ostrożności procesowej zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Z uwagi na treść art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony procesu zawarły w dniu 8 czerwca 2015 r. umowę kompleksową polegającą na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu świadczenia usługi dystrybucji energii elektrycznej do lokalu nr (...) znajdującego się przy Placu (...) w G., na podstawie której powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usługi kompleksowej, a pozwany do odbioru energii elektrycznej oraz terminowej zapłaty sprzedawcy należności związanych ze świadczeniem usługi kompleksowej.

Tytułem rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucyjnej do wyżej wskazanego lokalu powód wystawił pozwanemu następujące faktury:

- a) fakturę VAT (...) obejmującą rozliczenie za zużycie 76 kWh energii w okresie od 08.06.2015 r. do 18.06.2015 r. na kwotę 53,05 zł z terminem płatności do 13.07.2015 r.,
- b) fakturę VAT (...) obejmującą rozliczenie za zużycie 370 kWh energii w okresie od 18.06.2015 r. do 13.08.2015 r. na kwotę 223,16 zł z terminem płatności do 12.09.2015 r., wraz z jednoczesnym wezwaniem do zapłaty zaległości w kwocie 53,05 zł oraz opłaty za wystawienie wezwania w wysokości 34,39 zł,
- c) fakturę VAT (...) obejmującą rozliczenie za zużycie 546 kWh energii w okresie od 13.08.2015 r. do 19.10.2015 r. na kwotę 312,57 zł z terminem płatności do 09.11.2015 r. oraz informacją o istniejącym zadłużeniu w wysokości 310,60 zł,
- d) fakturę VAT (...) obejmującą rozliczenie za zużycie 720 kWh energii w okresie od 19.10.2015 r. do 19.12.2015 r. na kwotę 418,42 zł z terminem płatności do 22.01.2016 r. oraz informacją o istniejącym zadłużeniu w wysokości 310,60 zł,

Przedsądowe wezwanie do zapłaty pozwany odebrał w dniu 12 lutego 2016 r.

dowód: umowa nr (...) z dnia 08.06.2015 – k. 60-60v; faktury – k.23-26 wraz opłatą za wezwanie – k. 24; potwierdzenie odbioru przez pozwanego przedsądowego wezwania do zapłaty – k.61 i 62

Pozwany nie uiszczył na rzecz powoda należności za sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucyjnej określonych w wymienionych wyżej fakturach.

okoliczność przyznana.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu z 13 maja 2016 r.

dowód: wydruk akt sprawy Nc-e (...) - k. 2

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny, jako wiarygodne, Sąd ocenił przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, albowiem pozwany dokumentów tych nie kwestionował. Również w ocenie Sądu brak było podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie wypowiedział się co do okoliczności faktycznych wskazanych przez powoda w pozwie w zakresie braku płatności należności objętych żądaniem pozwu – okoliczność tą Sąd uznał za przyznaną (art. 230 kpc), mając jednocześnie na względzie, że powód nie tylko nie przedstawił dowodów uiszczenia na rzecz powoda należności dochodzonych pozwem, ale też nawet okoliczności takiej nie przywoływał.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd uznał, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. W procesie niniejszym strona powodowa skutecznie bowiem wykazała, że przysługiwało jej uprawnienie do żądania zapłaty należności za sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usługi dystrybucyjnej określonych w wymienionych wyżej fakturach do lokalu nr (...) znajdującego się przy Placu (...) w G., zgodnie z treścią umowy zawartej przez strony procesu.

Podstawę tego roszczenia stanowiły przepisy art. 535 kc w zw. art. 555 kc, w myśl których przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody, te zaś przewidują, iż przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Cechą wyróżniającą tę umowę jest więc ekwiwalentność świadczeń, gdyż za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energię lub paliwa odbiorca zobowiązuje się zapłacić odpowiednią cenę. Obowiązkowi temu pozwany jednakże uchybił. W sprawie nie zostały bowiem powołane żadne okoliczności wyłączające obowiązek pozwanego określony w zawartej z powodem umowie, bądź też wykazujące błędność dokonanych przez powoda naliczeń.

Jedynym zarzutem jaki zgłosił pełnomocnik powoda był – powołany z „ostrożności procesowej” - zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, który to zarzut był całkowicie chybiony. Pomiędzy datą wymagalności poszczególnych należności dochodzonych pozwem, a datą wniesienia przez powoda pozwu do Sądu nie upłynął bowiem termin dwóch lat określony w art. 554 kc, który przewiduje dla roszczeń z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy dwuletni okres terminy przedawnienia. Czynność wniesienia pozwu przez powoda spowodowała zaś przerwę biegu przedawnienia (vide art. 123 §1 pkt 1 kc). W konsekwencji pomiędzy terminem wymagalności określonym w fakturze nr (...), a datą wniesienia pozwu minęło 10 miesięcy, pomiędzy terminem wymagalności określonym w fakturze nr (...), a datą wniesienia pozwu minęło niecałe 8 miesięcy, pomiędzy terminem wymagalności określonym w fakturze nr (...), a datą wniesienia pozwu minęło niecałe 6 miesięcy i pomiędzy terminem wymagalności określonym w fakturze nr (...), a datą wniesienia pozwu minęły niecałe 4 miesiące.

Z powyższych względów Sąd uwzględnił w punkcie I wyroku powództwo w całości tak w zakresie należności głównej, jak i dochodzonych przez powoda odsetek za opóźnienie należnych na podstawie art. 481 kc za okres od dat kolejnych po upływie terminu płatności wskazanych w treści faktur, zaś od dnia wniesienia pozwu w zakresie naliczonej przez powoda opłaty w związku z wystawionym przez powoda wezwaniem do zapłaty.

W konsekwencji pozwany, jako strona spór przegrywająca, został obciążony obowiązkiem zwrotu powstałych w sprawie kosztów procesu, czego skutkiem było zasądzenie na rzecz powoda kwoty 390,30 zł, na którą składał się zwrot kosztów zastępstwa procesowego reprezentującego go pełnomocnika będącego radcą prawnym (w wysokości 360 zł), zwrot uiszczonej przez powoda opłaty od pozwu (30 zł) oraz wydatków poniesionych w związku z uiszczeniem opłaty manipulacyjnej - opłaty operatora płatności eCard w postępowaniu elektronicznym (0,30 zł). Orzeczenie w tym zakresie wydano na podstawie art. 98 kpc i 99 kpc oraz art. 108 kpc. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego – uwzględniając datę wniesienia pozwu - ustalono w wysokości stawki minimalnej przewidzianej w §2 pkt. 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804)